

Klasztor OO. Bernardynów w Alwerni

Fot. Barbara Białogłowicz-Barcik

W 1224 roku Święty Franciszek z Asyżu, dwa lata przed śmiercią, w Toskanii na Górze Alwerni, otrzymał Stygmaty czyli rany Chrystusa. Po jego śmierci bracia wybudowali tam pustelnię i kościół, gdzie do tej pory modlą się i kontemplują miłość Boga do człowieka. Prawdopodobnie Krzysztof Koryciński, właściciel Poręby Żegoty, odwiedził to miejsce. Zauroczony klimatem włoskiej Alwerni postanowił w 1616 r. wybudować taką właśnie pustelnię na swoich gruntach. I tak powstał nasz klasztor, a potem miasto.

Święty Franciszek naznaczony na górze Alwerni ogromem cierpienia napisał niezwykle piękną pieśń zwaną Pochwałą Stworzeń lub Pieśnią Słoneczną. Pieśń ta zaprasza wszystkie stworzenia, człowieka a nawet śmierć cielesną by wraz z nim chwaliły Boga za jego dobroć i miłość. I właśnie ta pieśń w polskiej Alwerni stała się inspiracją dla włoskich i polskich artystów, by na drugim już plenerze malarskim, który odbył się w listopadzie 2014 roku w klasztorze, stworzyć swoje dzieła.

W marcu 2011 roku w klasztorze i kościele wybuchł pożar, który doszczętnie strawił dachy sanktuarium i dokonał wielu zniszczeń. Mimo to, wielu ludzi odebrało to wydarzenie jak stygmat, który wprowadzie jest bolesny, ale może również zbliżyć do Boga i ukazać co jest najważniejsze. I tak w ciągu ostatnich trzech lat w klasztorze udało się odbudować wiele zniszczonych rzeczy, ale również odnaleźć takie, które przez wieki były zakryte. Warto więc przyjechać i zobaczyć to skromne, ale jednocześnie wyjątkowe miejsce.

Zapraszamy

br. Bolesław Opaliński

„Finestra Gialla“

„Oasi Zulu“

Alessandra Bisi

Urodziła się w Mediolanie w 1965 r. Ukończyła Liceum Sztuk Plastycznych Hayech, następnie zrobiła dyplom z malarstwa na Akademii Sztuk Pięknych w Brera (Mediolan). W latach 1987-1997 dużo podróżowała w celu poznania różnych kultur (Indie, Indonezja, Afryka, Bliski Wschód, Ameryka Środkowa). Wspomnienia i wrażenia kolorystyczne zaczerpnięte podczas podróży studyjnych, później przetworzone, wykorzystuje w swojej twórczości. W ostatnich pracach w sposób szczególnie uwidacznia się świetlistość krajów śródziemnomorskich i tropikalnych, których urok pozostał w jej duszy.

www.alessandrabisi.com alebis6@gmail.com +393335978971

Jej prace były wystawiane na licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych we Włoszech i zagranicą.

„Incontro di stelle giallo blu”

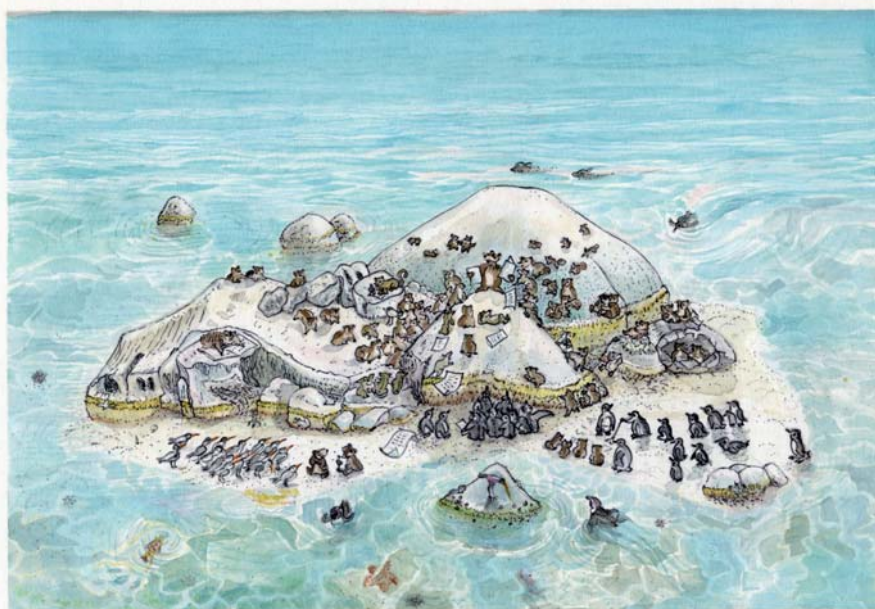
Szczególne zainteresowanie wzbudziły wystawy:

- 1995 – Pałac króla Hassana w Rabacie (Maroko)
 - 1997 – Cinema Anteo, Mediolan
 - 1998 – Galleria Meridiana, Piacenza
 - 2000 – Spazio Pestalozzi, Mediolan
 - 2002 – Studio Due, Wenecja
 - 2003 – wspólnie z Mrino Monti, oranżeria Villi Rusconi, Castano Primo
 - 2004 – Circolo di Desio
 - 2005 – Groff&C, Mediolan
- Ważniejsze wystawy zbiorowe:
- 1999 – Yuvenal Center, Nowy Jork
 - 2001 – Galleria Kaas, Innsbruck
 - 2002 – kościół Św. Zenona, Wenecja
 - 2002 – „Arti e Mestieri nella Conca d'Oro”, zabytkowe centrum Altofonte, Sycylia
 - 2003 – „Arte da Mangiare”, Agencja Turystyczna, Mediolan
 - 2004 – razem z Patizią Plattner i Peą Trolli, Groff&C

Obrazy Alessandry Bisi były prezentowane na większości europejskich targów sztuki. W 2005 roku miała wystawę indywidualną w Liceum Plastycznym w Mediolanie, co zapoczątkowało warsztaty artystyczne dla uczniów. Po długim okresie, tworzenia kolaży wykorzystując różne materiały powróciła do oleju i tempery. Konsekwentnie poszukuje uproszczonych form i intensywnej świetlistości kolorów. Kolejne wystawy indywidualne to: 2007 – Biblioteca Farnese, Piacenza, 2009 – „Reale Irreale”, Spazio Pestalozzi, Mediolan, 2011 – „De Rerum Natura”, razem z rzeźbiarzem Andreą Oliva. W latach 2012 - 2013 artystka wystawiała swoje prace m.in. na Targach Sztuki w Nowym Jorku. Jej prace z cyklu „De Rerum Natura” zostały pokazane w czasie przeglądu „Alchimia” w Palazzo Ducale w Sabbionetta. W 2014 artystka uczestniczyła również w innych wydarzeniach, jak np. jesienią w Archivio Sacchi di Sesto czy w Galerii Amy w Mediolanie biorąc udział w przeglądzie „Fragments”. Swoje prace wystawiała również w razem z Lucio Fonte we wnętrzach Studio Sutti przy ulicy Montenapoleone w Mediolanie. Ostatnio prezentowała swoje prace w Galerii Plaumann przy ulicy Santa Marta w Mediolanie oraz na wystawie zbiorowej „Giochiamo a carte”. W 2014 Alessandra Bisi podarowała Instytutowi leczenia Nowotworów przy ul. Venezian w Mediolanie swoje dzieło składające się z wielu malowanych paneli, które zostało zainstalowane w bunkrze radioterapii. W ten sposób artystka realizuje program tworzenia barwnych, artystycznych wnętrz szpitalnych, które mają przynosić ulgę cierpiącym. Również w 2014 roku realizuje cykl obrazów na zamówienie sieci Rubio z Californii.

„Isola della frutta”

„Poesia viva”

Jej projekt „Microcosmi” zamyka kilka lat pracy i jest hołdem złożonym dla czystej grafiki. Jej ostatnie prace są realizowane na formacie 18 x 24 mm (malerkie miniaturki przeznaczone do oglądania za pomocą szkła powiększającego). W pracach tych porusza tematy związane z inteligencją, uprzedzeniami religijnymi, muzyką i poezją. Używa specjalnych pigmentów (ecolina, akwarela) i śnieżnobiałego 100-procentowego papieru bawełnianego, dzięki czemu uzyskuje efekt świetlistości i przejrzystości.

Anna Maria Gelfi

Jest grafikiem reklamowym, projektantką sztuki użytkowej, ilustratorką oraz malarką. Naucza technik malowania na papierze w Mastri Cartai w Bolonii. Mieszka i pracuje w Parmie.

Od września 2014 roku Anna Gelfi należy do grupy artystycznej „Via Garibaldi 42”. Siedziba grupy w Sali Baganza jest miejscem wystaw i różnych innych inicjatyw artystycznych.

Anna Gelfi prowadziła różne warsztaty i pokazy technik malowania na papierze dla nauczycieli wychowania plastycznego.

agfiagfi@gmail.com

+393285383763

Najważniejsze wystawy:

2014 – „Microcosmi”, Sala Baganza, siedziba grupy „Via Garibaldi 42”, Mediolan

2014 – „L'isola che c'è”, projekt artystyczny połączony z warsztatami dla dzieci, Fundacja Otello Sarzi. Prace przedstawiają różne historie, sny i marzenia

2013 – wystawa w atelier otwartym przy Via dei due Gobi 3, Reggio Emilia

2001 – 2005 – realizacja przedmiotów artystycznych, takich jak akwarele, obrazy olejne, ceramika Raku, Feng Shui dla wydawnictwa Brancato

2001 – warsztaty artystyczne zrealizowane przy współpracy ASL w Parmie przeznaczone dla chorych umysłowo z rejonu Parmy (3 grupy wiekowe: młodzież, dorośli i seniorzy)

2000 – Festiwal Twórczości Dziecka zrealizowany dla miasta Monterosso nad morzem

1999 – Warsztaty artystyczno-twórcze w muzeum Zoologii w Bolonii

1989 – Pokaz artystyczny z okazji Dnia Dziecka, San Lazzaro

1988 – pokaz artystyczny na Festiwalu Twórczości, Bolzano

1987 – pokaz konstrukcji papierowych wykonanych ręcznie różnymi technikami przy wykorzystaniu różnego rodzaju papieru, Akademia Sztuk Pięknych w Bolonii, Mastri Cartai & Reparto Artistico Cartiere Fabriano

1979 – 1981 zwyciężczyni różnych konkursów malarskich zorganizowanych przez Istituto d'Arte Paolo Toschi, prace zostały zakupione przez Banca del Monte w Parmie.

„Cantico delle creature”

„Panie bądź pochwalony przez naszą siostrę ziemię, która nas żywi i chowa, i rodzi różne owoce, barwne kwiaty i zioła.” – akryl 40 x 60 cm.

„Panie, bądź pochwalony przez naszą siostrę wodę, która jest wielce pożyteczna i pokorna, i cenna, i czysta.” – akryl 40 x 60 cm.

„Panie, bądź pochwalony przez naszego brata wiatr, Przez powietrze i obłoki przez pogodę i wszelkie zmiany czasu, którymi karmisz swoje stworzenia.” – akryl 30 x 40 cm

Renata Rychlik

„Plener w klasztorze Bernardynów w Alwerni to niezwykle doświadczenie – kilka dni przeżytych jakby na krawędzi światów, tego doczesnego materialnego i mistycznego pozazmysłowego. Chciałabym metafizyczną atmosferę tego miejsca zatrzymać na płótnie”.

Kontakt: 609 520 169 www.renataarte.pl
renata@cracoviaguida.pl

Wykształcenie: Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie, Uniwersytet Jagielloński – dyplom na wydziale filozoficzno-historycznym, specjalizacja: animacja kultury. Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania przy Akademii Ekonomicznej w Krakowie – studia podyplomowe Public Relations. Szkoła Stylu Moniki Jaruzelskiej, profesjonalny kurs dla stylistów mody.

Rodowita krakowianka, malarka, stylistka i dziennikarz mody, licencjonowany przewodnik po Krakowie w języku włoskim. Była modelką, organizowała pokazy mody i sesje fotograficzne, pracowała jako stylistka i dziennikarz mody oraz specjalista ds. PR. Od 2000 r. zajmuje się konsekwentnie malarstwem. Z czasem działalność tę połączyła ze swoją drugą pasją: zgłębianiem i popularyzowaniem wiedzy z zakresu dziedzictwa kulturowego Krakowa. Maluje przede wszystkim pejzaże ale też martwe natury i portrety posługując się techniką akrylu. Obiektem jej zainteresowań malarskich są przede wszystkim kontrasty światła i cienia, atmosfera miejsca i nastroj chwili. Sama określa swój styl jako realizm impresjonistyczny. Jej obrazy znajdują się w prywatnych kolekcjach w Polsce, USA, w Niemczech i we Włoszech, a także w niektórych krakowskich galeriach

WYSTAWY:

- 2001 – „Światła i cienie”, Cafe Manekin, Kraków.
- 2002 – „Miasto Błękitnych Cieni”, Galeria Labirynt, Kraków
- 2003 – „Światła i cienie II”, Galeria Labirynt, Kraków
- 2004 – „Pory dnia i roku”, Biznes Klub, Kraków
- 2005 – „Culture At A Crossing”, Kraków – Forum, wystawa zbiorowa (Polska/Dania)
- 2006 – „Moje pejzaże”, Galeria Labirynt, Kraków
- 2008 – wystawa zbiorowa, Galeria Podwale 62A, Wrocław
- 2008 – „Włoskie klimaty”, Galeria Labirynt – Kraków
- 2010 – „Znaki Wiary”, Kaplica Św. Elżbiety Bazyliki OO. Franciszkanów w Krakowie
- 2011 – „W stronę światła”, Kaplica Św. Elżbiety, Klasztor OO. Franciszkanów w Krakowie
- 2012 – „Pejzaże bliskie i dalekie”, Galeria Floriańska 22, Kraków
- 2012 – Wystawa poplenerowa, Nielisz
- 2013 – „Tecniche a confronto”, Galeria „Transvisionismo” w Castell’Arquato, (Włochy)
- 2013 – „Omaggio all’Etna”, Ogród Sztuki w Taorminie (Sycylia)
- 2013 – „Il medioevo nell’arte contemporanea”, Galeria „Transvisionismo” w Castell’Arquato, (Włochy)
- 2014 – „Dall’Italia alle Fiandre”, wystawa zbiorowa, galleria ArtParty, Aalst, (Belgia)

„Il mio campo di grano gioca ed cielo“

Bez tytułu

Stefano Sichel

Urodził się w 1950 roku w Vigolo Marchese w pobliżu Castell'Arquato – niewielkiego miasteczka w rejonie Piacenzy, będącym prawdziwą skarbnicą zabytków romańskiej sztuki średniowiecznej. Swoją działalność artystyczną rozpoczął pod kierunkiem Plinio Sidoli. W swoich pierwszych pracach przedstawiał głównie motywy pejzażowe, jednak przedstawione w sposób zmierzający w kierunku abstrakcji.

Studio i Pracownia Artystyczna Transvisionismo, via Sforza Calozio 78, 29014 Castell'Arquato – Piacenza, Włochy,
Tel. 3475278955

W swojej twórczości sukcesywnie zbliżał się do sztuki niefiguratywnej, którą uprawia od 30 lat. Jest współzałożycielem i promotorem grupy artystycznej „Transvisionismo”. Początkowo, w latach osiemdziesiątych wystawiał swoje prace razem z artystami tej grupy, jednocześnie zajmując się intensywnie działalnością organizacyjną. Jego galeria sztuki w Castell'Arquato stała się siedzibą oficjalną stowarzyszenia przekształcając się w „Transvisionismo Studio i Pracownia Artystyczna” – miejsce, gdzie spotykają się artyści, dyskutują i gdzie powstają nowe pomysły.

Najważniejsze wystawy:

- 1995 Wenecja – Scoletta di San Zaccaria
- 1996 Lainate Mediolan – Villa Litta
- 1997 – Rzym – Centrum Artystyczno-Kulturalne Utopia
- 1997 Berlin – Centrum Studiów Grenzenlos
- 1998 Castell'Arquato – Palazzo del Podesta
- 1999 Campi Bisenzio Florencja – Villa Montalvo
- 2000 Barcelona – Els 4 Gats
- 2001 Padwa – Targi Sztuki Współczesnej
- 2002 Mediolan – Museo Della Permanente
- 2003 Cecina – Palazzo dei Congressi
- 2004 San Remo – Villa Ormond
- 2005 Busto Arsizio Varese – Malpensa Arte
- 2006 Como – budynek dawnego kościoła San Pietro in Atrio
- 2007 Mediolan – Circolo Della Stampa
- 2009 Catania – Le cMiniere
- 2012 Palermo – Palazzo Reale
- 2013 Catania – Palazzo della Borsa
- 2014 Mediolan – Museo Della Permanente

„Transvisionismo”

Marco Valla

urodził się 3.03 1954 roku w Podenzano, w rejonie Piacenzy.
Mieszka i maluje w Castell'Arquato przy ul Puccini 7, również
w okolicy Piacenzy.

Uczestniczył w różnych wystawach
zbiorowych w okolicy Piacenzy i Cremony:

- 2004 – wystawa indywidualna w Spazio
Arte w Castell'Arquato
- 2005 – wystawa indywidualna w Spazio
Arte w Castell'Arquato
- 2007 – pierwsza nagroda w Konkursie
Imrowizacyjnym w Collecchio
(Parma)
- 2008 – druga nagroda w Konkursie
Imrowizacyjnym w Collecchio
(Parma)
- 2009 – trzecia nagroda w Konkursie
Imrowizacyjnym w Collecchio
(Parma)
- 2011 – udział w przeglądzie „for esta terre”,
Studio D'Ars w Mediolanie
- 2012 – luty-kwiecień
udział w przeglądzie „for esta
terre”, Galleria 9 Collonne/
SPE/Resto del Carlino w Ferrarze
listopad – wystawa zbiorowa
„Artyści w lustrze” – autoportrety
współczesnych artystów z rejonu
Piacenzy, Palazzo Farnese, Piacenza
- 2013 – wystawa indywidualna, księgarnia
Boockbank, Piacenza
czerwiec: pierwsza nagroda na 10
Biennale Sztuki w Rzymie, galeria
Smart, Fiorenzuola, Piacenza
listopad: targi sztuki w Piacenzy
oraz wystawa zbiorowa, galeria
Lallhome, Varenna, Lecco, przegląd
jesienny.

„Klasztor”

„Boga sławiący wiatr”

„Boga sławiąca ziemia”

Andrzej Kacperek

Urodził się w 1953 r. w Praszcze. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Bielsku-Białej. Studiował na Wydziale Grafiki w Katowicach Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach profesorów Dutkiewicza i Nowotarskiego. Dyplom uzyskał w 1978r.

www.kacperek.art.pl
www.vimeo.com/4ndrzej

kontakt: 507 136 113

Miał ponad pięćdziesiąt wystaw indywidualnych oraz brał udział w wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą. Uczestnik wielu plenerów artystycznych. Darczyńca fundacji i aukcji charytatywnych min.: Aukcja Polskiej Sztuki w Nowym Yorku, „Godula Hope” czy „Bliźniemu swemu”.

Od autora:

Z reguły nie muszę daleko szukać tematów do obrazów. W plenerze, z pozoru byle jakim, można znaleźć interesujący motyw i spotkać kogoś ciekawego świata. Tak, jak pewną panią, z którą spotkanie opisał Henryk Bzdok w swoim zbiorze „Anegdoty”:

Andrzej Kacperek – artysta malarz posiadający szczególną umiejętność tworzenia wspaniałych pejzaży z pozornie zwyczajnych motywów, przebywał kiedyś na plenerze w Beskidzie Śląskim.

Choć nigdy nie widziałem go malującego zewnątrz, to podobno taki fakt miał miejsce.

Kiedy tak siedział na miedzy i szkicował zbocze z krzakiem w tle, podeszła doń nader wytworna pani z nieodległej posesji. Stała za Andrzejem, westchnęła i rzekła:

– Ech mistrzu, jakże pan świetnie maluje, zazdroszczę panu.

Po chwili dodała:

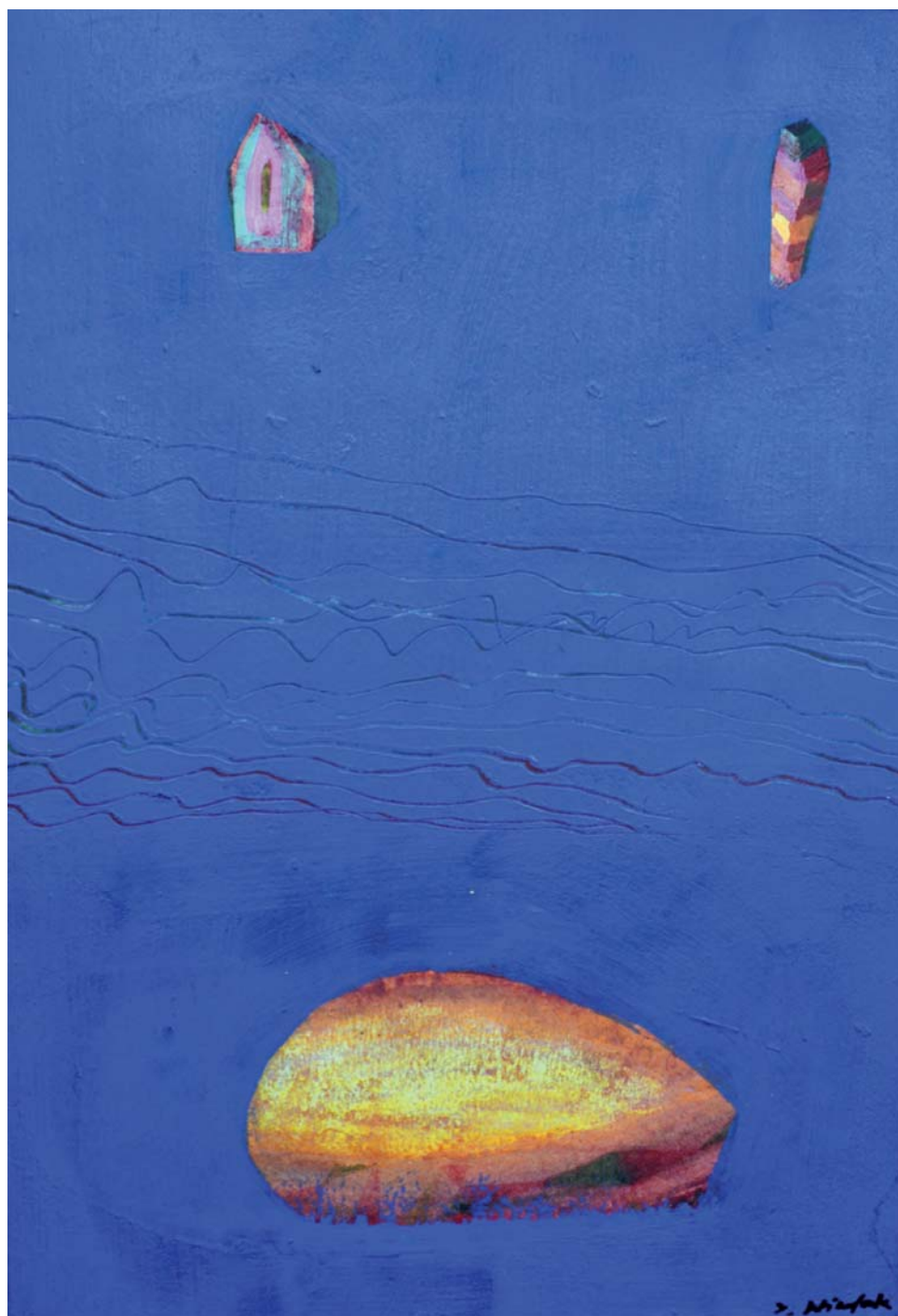
– Dam panu dziesięć tysięcy jeśli nauczysz mnie pan tak malować. . .

– Przepraszam za niedyskretne pytanie – odezwał się Andrzej, ale ile pani zarabia?

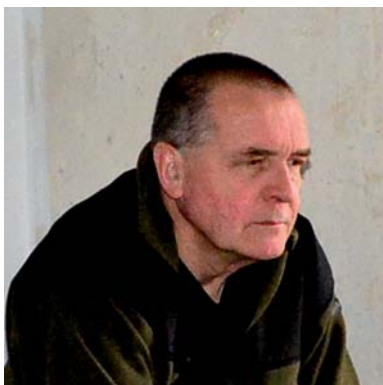
– Och młodzieńcze, potrafię zarabiać duże pieniądze.

– Czy nie wolałaby pani nauczyć mnie jak to się robi? – odparł Andrzej i oddalił się z wolna, zbliżała się bowiem pora obiadu.

Od tego czasu ciągle próbuję się odchudzać. Ze średnim powodzeniem. Albo miłość do jedzenia, albo pieniądze! No, można jeszcze malować. Jak się nic innego nie potrafi.

„Słoneczny kamień”

Zenon Windak

Rocznik 1954. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie 1976 – 1981. Dyplom w pracowni miedziorytu u Prof. Mieczysława Wejmiana oraz z Malarstwa u Prof. Jana Świdierskiego w 1981 roku. Realizacja Studia Autorskiego, Katowice 1992 – 1993.

www.windak.pl

Kontakt: 513 095 545

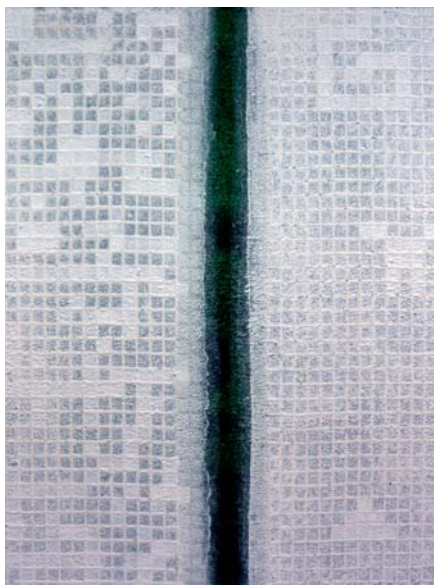
Od 2006 realizacja niezależnej autorskiej Galerii Sztuki – Słowików, Polska. Oprócz stałej prezentacji własnej twórczości, realizuje program spotkań artystów, plenerów twórczych, warsztatów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży. Prace artysty eksponowano na wystawach indywidualnych i kilkudziesięciu zbiorowych, na których wielokrotnie go nagradzano.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA:

1983 – Salon Zimowy – Radom /nagroda/
 1986 – XII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego – Szczecin /nagroda/
 1987 – Konkurs im. J. Spychalskiego – Poznań /wyróżnienie/
 1988 – XIV Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego – Szczecin /nagroda/
 1992 – Praca Roku – Związek Polskich Artystów Plastyków – Katowice /nagroda/
 1997 – „Bielska jesień”, Biuro Wystaw Artystycznych, Bielsko-Biała /wyróżnienie/

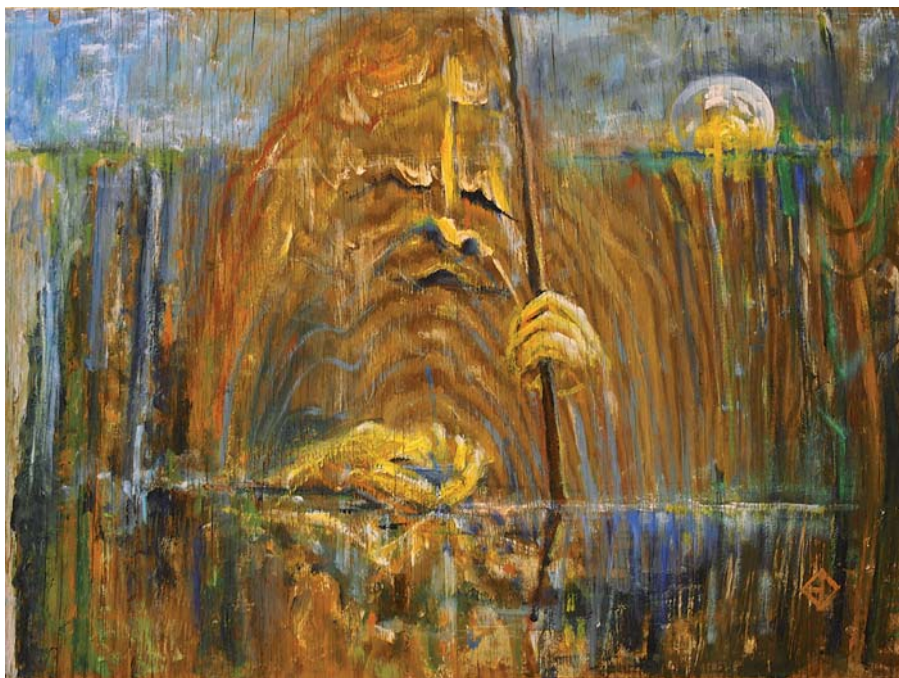
„Słoneczny I”

„Pomiędzy”

„Brat Słońce”

„Brat Księżyc”

Edward Duda – Kim jestem?

Mając prawie lat 60, odkryłem przez przypadek, że moją pasją jest sztuka... Obrazy, rzeźby, instalacje tworzę ze wszystkiego i na wszystkim, co natura dała – na deskach, sklejkach, fornirach, kamieniach, korach itp. Od kilku lat doskonale własną technikę i tworzę w stylu przez przyjaciół zwanym – „eduardiańskim”.

www.eduda.eu

Kontakt: 606 143 622

Zacząłem się od warsztatów plastycznych, na które zaprosił mnie syn. Jako budowlaniec z zawodu, całkiem dobrze radziłem sobie z otrzymanymi materiałami – pędzlem, drewnem i farbami. Przykro mi było, że tak dużo rzeczy marnuje się podczas budowy, więc również je zacząłem wykorzystywać przy tworzeniu. W końcu mogłem podarować im drugie życie! Dzięki temu, z pozornie niepotrzebnych rzeczy, udało mi się zmontować coś przydatnego, pięknego i zupełnie niepowtarzalnego. Obecnie prezentuję swoje prace w lokalnych Domach Kultury, bibliotekach oraz galeriach sztuki. Cieszę się bardzo, że sporo ludzi interesuje się moją sztuką, a co najważniejsze – są zadowoleni i pozytywnie zaskoczeni, kiedy oglądają ją. Zachęcam też innych (swoim przykładem) do odnajdowania pasji w każdym wieku!

WYSTAWY:

2009 – „Rodzinne pasje” – Kraków, Swoszowice. 2010 – „Mimozami jesień się zaczyna” Kraków. 2011 – „Strukturalne impresje” – Kraków. 2012 – Kraków: „Betlejemskie impresje”, „Z drewna czarowane”, „Brzoza na brzozie”. 2013 – Kraków: „Betlejemskie impresje”, „Brzoza na brzozie”, „Madonny”, Alwernia: „Oto Polska właśnie”.

Wystawy wspólne w ramach projektu „Integracja Sztuki” - „Derby Artystyczne 2014”: Pałac w Nakle Śląskim, Galeria Elektrownia w Czeladzi, Galeria Miejskiego Ośrodka Kultury w Mysłowicach, Galeria Findrówka w Wojniczu, Muzeum Lotnictwa w Krakowie.

Wystawy indywidualne: Pub-Galeria „Wręga” w Krakowie, Restauracja Artystyczna „Bohema” w Krakowie.

Wystawy indywidualne stałe: Siedziba Agencji Artystycznej „Adalex” w Krakowie, Osiedlowy Klub Kultury „Wróblowice” w Krakowie, Podgórska Biblioteka Publiczna w Krakowie, Podgórska Biblioteka Publiczna w Krakowie, Podgórska Biblioteka Publiczna w Krakowie.

W najbliższym czasie:

Pub-Galeria „Wręga” w Krakowie:
„Wiosna – kobiety i kwiaty”
(06.03.2015 – 04.05.2015).

„Pieśń słoneczna”

„Boga sławięca woda”

WYSTAWY MALARSKIE:

Kraków - AGH, galeria „Eden” (1993), Nowy Jork - wystawa i aukcja „Współczesna Sztuka Polska” (2003), pałac w Paszówce (2003), Kraków - galeria „Arti Do Tuum” (2003), Zamek w Niepołomicach (2004), Busko Zdrój - Centrum Kultury (2004), Pińczów - muzeum Regionalne (2004), Krakowski Klub Jazdy Konnej (2006), Kraków - salon „Arher” (2007), Kraków - Dali Club (2009), Zamek w Niepołomicach - Biennale „Koń w sztuce” (2009), Galeria „Opera” - Opera Krakowska (2010), „Końskie Konteksty” - Dwór Kossaków (2011), Alwernia - Ośrodek Kultury (2012), „Beauty of move and gesture” - Galeria Floriańska 22, Kraków (2013), Alwernia - Klasztor OO. Bernardynów (2013).

Jan Gołębowski

Urodził się w 1952 w Krakowie. Widoczne od dziecka plastyczne zdolności zapewne dziedziczy po swoim pradziadku rzeźbiarzu i malarzu Władysławie Rowińskim. Pierwsze korekty swoich rysunków uzyskuje w 1960 roku od Karola Kossaka (kuzyna Wojciecha Kossaka) na spotkaniu u swojego wuja „koniarza” Mieczysława Skucińskiego.

Kontakt: 501 415 057

Duży wpływ na jego wrażliwość mają wielokrotne wakacje na wsi u jego dziadka Franciszka, które dają mu możliwość obcowania z końmi i pejzażem wsi. Dwa światy: Starego Krakowa i małej wioski Grodzonowice (nieopodal historycznego Stradowa) wyznaczają formy krajobrazu najbliższe, budują imponderabilia jego wrażliwości. Uczęszczając do liceum często bywa w pracowni malarskiej Władysława Borowickiego. Tu we wszechobecnym zapachu terpentyny, ogląda obrazy koni, pejzaże, słuchając opowiadań o Wojciechu Kossaku w którego pracowni artysta pracował. W latach 70-tych ub. stulecia studiuje architekturę na Politechnice Krakowskiej, której jest absolwentem. Tam rysunku i malarstwa uczy go niezapomniana prof. Krystyna Wróblewska wraz z zespołem. Krakowskie muzea dają zaś możliwość studiowania malarstwa: Michałowskiego, Wyczółkowskiego, Stanisławskiego, Wyspiańskiego i wielu innych znakomitości. W swoim malarstwie hołduje takim wartościom jak: kontrast, rytm, niedomówienie, walentna wartość niejasności, szlachetność rysunku, harmonijny zestrój barwny.

„Boga sławiące słońce”

Gmina Alwernia

Gmina Alwernia to malownicza gmina położona nad Wisłą, pośrodku dwu aglomeracji: krakowskiej i śląskiej, pełna bogactw przyrodniczo-kulturowych, posiadająca wiele zabytków i atrakcji turystycznych.

Najbardziej znanym zabytkiem, będącym zarazem wizytówką gminy jest klasztor i kościół oo. Bernardynów w Alwerni, z cudownym obrazem Pana Jezusa „Ecce Homo”. Inne zabytki to kościół w Porębie Żegoty, w którym można zobaczyć marmurowe ołtarze pochodzące z Katedry Wawelskiej, przeniesione tu na przełomie XIX-XX wieku, oraz kościół w Regulicach, w którym znajdują się zabytkowe organy. Niebywałe atrakcje, to Muzeum Pożarnictwa – najstarsze tego typu muzeum w Polsce, z bogatymi zbiorami i cennymi eksponatami wozów konnych i samochodów pożarniczych z I połowy XX wieku oraz „Ekomuzeum Alwernia” – obejmujące rynek w Alwerni z unikatowymi domami podcieniowymi z XIX i XX wieku, warsztat rzemiosła garncarskiego z izbą tradycji w Regulicach oraz zespół osobliwości geologiczno-przyrodniczych Jury (arkoza kwaczalska, Skały Gaudynowskie i krasowe źródła w Brodłach i Regulicach). Gmina Alwernia to doskonałe miejsce na weekendowe wycieczki. Znajdują się tu wspaniałe miejsca do rekreacji i odpoczynku, duża ilość terenów zielonych, popularne kąpielisko z zapleczem rekreacyjno-sportowym na Zalewie „Skowronek”, łowiska dla wędkarzy, platformy widokowe. Miejsca te można zobaczyć przy okazji wędrówek pieszych lub rowerowych po wytyczonych szlakach turystycznych. Są to szlaki nie tylko lokalne, ale także regionalne jak Szlak Papieski i Architektury Drewnianej oraz międzynarodowe jak Kraków-Morawy-Wiedeń Greenways, Eurovelo R4 i Maryjny.

Lokalizacja gminy przy autostradzie A4, w bliskim sąsiedztwie lotnisk Kraków-Balice i Katowice-Pyrzowice, dobra komunikacja z oddalonym tylko o 30 km Krakowem, rozbudowana infrastruktura komunalna i społeczna oraz atrakcyjna przestrzeń sportowo-rekreacyjna sprawia, że mieszkańcy mają dogodne warunki do życia, a przedsiębiorcy do inwestowania.

Zapraszam do Gminy Alwernia – turystów pragnących wypocząć, zwiedzić przepiękne okolice i spotkać się z lokalną kulturą i tradycją oraz inwestorów chętnych do zainwestowania.

Burmistrz Gminy Alwernia

Siemek
Tomasz Siemek